

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישכסם ויאמר:
 רבון כל העולמים לא על צדקותינו אנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. מה אנו מה
 חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה ישענו מה פחנו מה גבורתנו. מה נאמר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
 הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם פלא היו וחכמים פבלי מדע ונבונים פבלי השכל פי רב
 מעשיהם תהו וימי חיהם הבל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין פי הבל הבל:
 אבל אנו עמד בני ברייתך. בני אברהם אהבך שושבעת לו בהר המוריה. זרע יצחק יחידו. שנקד על
 גבי המזבח. עדת יעקב בנד בכוך. שמא הבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו. קראת את שמו
 ישראל וישרון:
 לפיך אנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפאך ולברך ולקדש ולתת שבח והודיה לשמך:
 אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו:
 אשרינו שאנו משימים ומעריבים ערב ובקר ואומרים פעמים בכל יום:
 שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:

ירמיהו פרק ט
 (כב) כה אמר ה' אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו:
 (כג) כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני ה' עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה
 חפצתי נאם ה': ס
 (כד) הנה ימים באים נאם ה' ופקדתי על כל מול בערלה:
 (כה) על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי
 כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב: ס
נדה (דף טז עמוד ב)
 דרש ר' חנינא בר פפא: אותו מלאך הממונה על ההריון לילה שמו, ונוטל טפה ומעמידה לפני הקב"ה,
 ואומר לפניו: רבש"ע, טפה זו מה תהא עליה? גבור או חלש, חכם או טיפש, עשיר או עני? ואילו רשע
 או צדיק - לא קאמר, כדר' חנינא; דא"ר חנינא: הכל בידי שמים - חוץ מיראת שמים, שנאמר +דברים
 '+ ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו'.

דברים (פרק לג)
 (א) וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו:
 (ב) ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו:
 (ג) אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך:
 (ד) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
 (ה) ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
 (ו) אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים:
 (ז) מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד:
 (ח) וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל:
 (ט) אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על
 במותימו תדרך:
דברים (פרק לב)
 (ד) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:
 (ה) שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל:

דברים (פרק כו)

(יב) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך ושבעו:
(יג) ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי:
(יד) לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה' אלהי עשיתי ככל אשר צויתני:
(טו) השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: ס
(טז) היום הזה ה' אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך:
(יז) את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו:
(יח) וה' האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו:
(יט) ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה למהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש לה' אלהיך כאשר דבר: ס

דברים (פרק כד)

(יח) וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך ה' אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: ס
(יט) כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך ה' אלהיך בכל מעשה ידיך:
(כ) כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה: ס
(כא) כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה:
(כב) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: ס